

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 czerwca 2013 r.

Poz. 732

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 19 kwietnia 2013 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zbiorcach publicznych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorcach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) dekretem z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie zmiany ustawy o zbiorcach publicznych (Dz. U. Nr 36, poz. 250),
- 2) ustawą z dnia 20 maja 1971 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 115),
- 3) ustawą z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154),
- 4) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 5) ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874),
- 6) ustawą z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 908)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 30 marca 2013 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 3 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie zmiany ustawy o zbiorcach publicznych (Dz. U. Nr 36, poz. 250), który stanowi:
„Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie w 14 dni po dniu ogłoszenia.”;
- 2) art. XVII ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 115), który stanowi:
„Art. XVII. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.”;
- 3) art. 77 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154), który stanowi:
„Art. 77. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 4) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1–3, 5–10 i 12–36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

- 5) art. 24 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874), który stanowi:

„Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 i 4, art. 6–14, art. 16–19 oraz art. 22 i 23, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;

- 6) art. 32 i art. 37 ustawy z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 908), które stanowią:

„Art. 32. Postępowania administracyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. Nr 22, poz. 162, z późn. zm.^{a)}) i niezakończone do tego dnia decyzją ostateczną toczą się według przepisów dotychczasowych, z tym że kompetencje ministra właściwego do spraw wewnętrznych przechodzą na ministra właściwego do spraw administracji publicznej.”

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 33 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *E. Kopacz*

^{a)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1948 r. Nr 36, poz. 250, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 19 kwietnia 2013 r. (poz. 732)

USTAWA

z dnia 15 marca 1933 r.

o zbiórkach publicznych

Art. 1. Wszelkie publiczne zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze na pewien z góry określony cel wymaga uprzedniego pozwolenia władzy.

Art. 2.¹⁾ 1. Pozwoleń na przeprowadzenie zbiórki udzielają, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) wójt, burmistrz (prezydent miasta) – jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze gminy lub jego części;
- 2) starosta – jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze powiatu lub jego części obejmującej więcej niż jedną gminę;
- 3) marszałek województwa – jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze województwa lub jego części obejmującej więcej niż jeden powiat;
- 4)²⁾ minister właściwy do spraw administracji publicznej – jeżeli zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze obejmującym więcej niż jedno województwo oraz w przypadku, gdy zebrane ofiary mają być zużyte poza granicą państwa.

2. (uchylony).³⁾

Art. 3. 1. Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu oraz ze stanowiska interesu publicznego jest godny poparcia.

2. Za takie cele uważa się przede wszystkim cele: religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno-społeczne i społeczno-opiekuńcze.

3. Zbiórki publiczne, urządzone w interesie osobistym, są wzbronione.

4. (uchylony).⁴⁾

Art. 4.⁵⁾ Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone jedynie stowarzyszeniom i organizacjom, posiadającym osobowość prawną, albo komitetom, organizowanym dla przeprowadzenia określonego celu. Cel zbiórki winien być zgodny ze statutem stowarzyszenia lub organizacji, bądź z aktem organizacyjnym komitetu.

Art. 5.⁶⁾ Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przeprowadzania zbiórek publicznych i zakres kontroli nad ich przeprowadzaniem, uwzględniając zwłaszcza potrzebę zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa zbieranych ofiar. Rozporządzenie określi w szczególności formy prowadzenia zbiórek publicznych, miejsca ich prowadzenia, niezbędne dane, jakie powinien zawierać plan przeprowadzania zbiórki, sposoby sporządzania dokumentacji dotyczącej przebiegu akcji zbiórkowej, wymogi, jakim powinna odpowiadać legitymacja osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, oraz niezbędne informacje, jakie powinno zawierać publiczne ogłoszenie wyników zbiórki.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 908), która weszła w życie z dniem 8 września 2012 r.

³⁾ Przez art. 2 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ Przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 6. 1. W pozwoleniu winien być określony czas, w którym zbiórka ma być przeprowadzona.

2. W pozwoleniu mogą być wymienione warunki co do sposobu przeprowadzenia zbiórki.

Art. 7. 1. Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez członków tej instytucji (art. 4), która pozwolenie otrzymała, lub przez członków instytucji, mających cele pokrewne, albo przez osoby, przez te instytucje imiennie zaproszone.

1a.⁷⁾ Osobami przeprowadzającymi zbiórkę jako członkowie instytucji, o których mowa w art. 4, lub jako osoby imiennie zaproszone przez te instytucje mogą być również:

- 1) małoletni powyżej 16 roku życia;
- 2) inni małoletni, jeżeli przeprowadzają zbiórkę na rzecz organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, pod nadzorem osób pełnoletnich odrębnie upoważnionych do tego przez tę organizację.

2. Osoby, organizujące lub przeprowadzające zbiórkę, nie mogą za swe czynności otrzymywać wynagrodzenia.

Art. 8. 1.⁸⁾ Władza, która udzieliła pozwolenia, może w każdym czasie sama lub przez podległe sobie władze i organa informować się o stanie akcji zbiórkowej w szczególności przez wgląd w akta, księgi oraz dokumenty kasowe, przeprowadzać rewizję kasy, żądać ustnych i pisemnych wyjaśnień oraz wysyłać swoich delegatów na posiedzenia instytucji. Instytucje te winny zawiadamiać władzę przynajmniej na 24 godziny naprzód o posiedzeniach, na których mają być omawiane sprawy zużytkowania zebranych ofiar.

2. (uchylony).⁹⁾

3.¹⁰⁾ Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instytucji, które zostały powołane do życia na mocy specjalnych ustaw, przewidujących kontrolę władz nad tymi organizacjami.

Art. 9.¹¹⁾ Wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar powinien być podany do wiadomości organu, który udzielił pozwolenia, oraz ogłoszony w terminie 1 miesiąca w prasie, w rozumieniu przepisów Prawa prasowego, o zasięgu obejmującym co najmniej obszar, na którym zbiórka została przeprowadzona.

Art. 10. 1. Władza, która pozwolenie wydała, może je cofnąć w każdym czasie, jeżeli zbiórka przeprowadzana jest niezgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, lub jeżeli ujawnione zostanie, że dalsze prowadzenie zbiórki może zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, albo jeśli władza stwierdzi (art. 8), że ofiary, uzyskiwane ze zbiórki, nie są przeznaczane na właściwy cel.

2. W przypadku, przewidzianym w ust. 1, władza może jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 11. (uchylony).¹²⁾

Art. 12. (uchylony).¹³⁾

⁷⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874), która weszła w życie z dniem 29 czerwca 2003 r.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁹⁾ Przez art. 2 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ Przez art. VI pkt 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 115), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

¹³⁾ Przez art. 2 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 13.¹⁴⁾ Ustawa niniejsza nie ma zastosowania:

- a)¹⁵⁾ do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony,
- b) do zbiórek, przeprowadzanych w drodze loterii pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych,
- c) do zbiórek, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób znanych osobiście przeprowadzającym zbiórkę,
- d) do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych,
- e) do zbiórek koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia, odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

Art. 14. (uchylony).¹⁶⁾

Art. 15. 1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia¹⁷⁾ i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

2. Równocześnie tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy o zbiórkach publicznych.

¹⁴⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 2 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. w sprawie zmiany ustawy o zbiórkach publicznych (Dz. U. Nr 36, poz. 250), który wszedł w życie z dniem 18 sierpnia 1948 r.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polscej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154), która weszła w życie z dniem 23 maja 1989 r.

¹⁶⁾ Przez art. 2 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁷⁾ Ustawa weszła w życie z dniem 30 kwietnia 1933 r.